

ὕψηλῳ ἔργῳ τῆς ἐθνεγερείας, ἐνεσάρκωσεν αὐτὴν εἰς τὰ ἀθάνατα ποιήματά του, καὶ καθιέρωσε τέλος διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου.

Τίς δὲν ἐνθουσιᾷ ἀναγινώσκων τὰ ἔπη ταῦτα;
 Ἄ δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων, ὁ καιρὸς τῆς δόξης ἦλθεν,
 ἡ δὲ φανῶμεν ἄξι' ἐκείνων ποῦ μᾶς δῶκαν τὴν ἀρχήν. ὦ
 Ἄ Κάλλιον μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωῆ, παρὰ σαράντα
 ἔτη χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακή. ὦ

Ταῦτα προπαρεσκευάσαν τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκείνην ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1821, καθ' ἣν, εὐλογοῦντος τοῦ αἰοιδίμου ἀρχιερέως Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ πρωταγωνιζομένων τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων προκρίτων, ἀνεπετάσθη εἰς τὰ εἱρεῖπια τῆς ἀρχαίας Κυναίθης, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς ἀγίας Λαύρας, ἡ σημαία τῆς ἐλευθερίας, ἣτις προσεκάλει ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν κατὰ τῆς τυραννίας προκείμενον ἰσρὸν ἀγῶνα, ἀρξάμενον ἤδη καὶ πέραν τῶν τοῦ Ἰστρου ὄρειθρων ὑπὸ τοῦ ἀρειτόλμου καὶ γενναϊόφρονος Ἀλεξάνδρου Ἰψηλάντου, ὅστις μετὰ τοῦ ἱεροῦ λόγου τὸ πρῶτον εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας προσθήγειεν ὀλοκυτόμα.

Ἐνὶ οὖν τῷ αἰσθηματικῷ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀγάπης, εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν οἱ προσφερθέντες ἄνθρωποι εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐν Τριπόλει ἐξουσίας, ἐκ τῶν ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ φιλογενῶν προσετώτων καὶ προκρίτων τῆς Πελοποννήσου, καὶ αἱ ἐπικείμεναι σφαγαὶ καὶ δημεύσεις, κατὰ τὸ δοθὲν φιλικὸν παράδειγμα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ, κατὰ σεβασμιωτάτων ἱεραρχῶν καὶ ἐπισήμων ὁμογενῶν.

